PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2005 m. gegužės 31 d.*

Byloje T-373/03

Solo Italia Srl, įsteigta Ossona (Italija), atstovaujama advokatų A. Bensoussan, M.-E. Haas ir L. Tellier-Loniewski, nurodžiusi adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

ieškovė,

prieš

Vidaus rinkos derinimo tarnybą (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT), atstovaujamą I. de Medrano Caballero ir A. Folliard-Monguiral,

atsakovę,

* Proceso kalba: prancūzų.

dalyvaujant kitai procedūros VRDT apeliacinėje taryboje šaliai, įstojusiai į bylą Pirmosios instancijos teisme,

Nuova Sala Srl, įsteigtai Brescia (Italija), atstovaujamai advokatų E. Gavuzzi, S. Hassan ir C. Pastore,

dėl ieškinio, pareikšto dėl 2003 m. rugsėjo 10 d. VRDT antrosios apeliacinės tarybos sprendimo (byla R 208/2003-2), kuriuo patvirtinamas atsisakymas įregistruoti žodinį prekių ženklą PARMITALIA,

EUROPOS BENDRIJŲ PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS
(pirmoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas J. D. Cooke, teisėjai I. Labucka ir V. Trstenjak,

posėdžio sekretorius J. Palacio González, vyriausiasis administratorius,

susipažinęs su ieškiniu, kurį Pirmosios instancijos teismo kanceliarija gavo 2003 m. lapkričio 12 dieną,

susipažinęs su atsakymu į ieškinį, kurį Pirmosios instancijos teismo kanceliarija gavo 2004 m. kovo 18 dieną

susipažinęs su įstojusios į bylą šalies atsakymu į ieškinį, kurį Pirmosios instancijos teismo kanceliarija gavo 2004 m. kovo 8 dieną,

įvykus 2004 m. lapkričio 16 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

1 2000 m. sausio 14 d. *Solo Italia Srl* (toliau – ieškovė), remdamasi pataisytu 1993 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 11, 1994, p. 1), pateikė Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT) Bendrijos prekių ženklo paraišką.

2 Prašomas įregistruoti prekių ženklas yra žodinis žymuo PARMITALIA.

3 Prekės, kurioms buvo prašoma įregistruoti prekių ženklą, priklauso peržiūrėtos ir pataisytos 1957 m. birželio 15 d. Nicos sutarties dėl tarptautinės prekių ir paslaugų klasifikacijos ženklams registruoti 29 klasei ir apibūdinamos taip: „Sūriai".

4 2000 m. gruodžio 26 d. paraiška buvo paskelbta *Bendrijos prekių ženklų biuletenyje.*

5 2001 m. kovo 16 d. *Nuova Sala Srl* (toliau – įstojusi į bylą šalis), remdamasi Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 1 dalies a ir b punktais, pateikė protestą dėl prašomo prekių ženklo įregistravimo visų prekių ženklo paraiškoje išvardytų prekių atžvilgiu. Protestas grindžiamas tuo, kad egzistuoja 1998 m. gruodžio 1 d. įregistruotas vaizdinis Bendrijos prekių ženklas PARMITAL, skirtas prekėms, kurios priklauso tai pačiai klasei ir apibūdinamos taip pat, kaip ir 3 punkte nurodytos prekės.

6 2002 m. lapkričio 26 d. Sprendimu, apie kurį tą pačią dieną šalims buvo pranešta faksimiliniu pranešimu, Protestų skyrius protestą patenkino. Iš esmės jis manė, kad nagrinėjami prekių ženklai yra panašūs vizualiai, fonetiškai ir konceptualiai.

7 2002 m. gruodžio 4 d. į VRDT sąskaitą bankiniu pavedimu iš Prancūzijos bendrovės, vadinamos *OK SA*, nenurodžiusios savo ryšių su ieškove, buvo pervesta 800 EUR suma su nuoroda PARMITALIA. Pavedimas buvo atliktas 2002 m. lapkričio 29 dieną. Be to, ieškovė pateikė savo įgaliotiniui 1 375 EUR čekį atsiliepimui į protestą VRDT pateikti. Tačiau pasirodo, kad šis įgaliotinis minėto atsiliepimo nepateikė.

8 2003 m. sausio 17 d. VRDT finansų skyrius, tikėdamasis kreiptis į ieškovę, išsiuntė Prancūzijos bendrovei, vadinamai *Solo Italia France*, laišką, siekdamas gauti informacijos apie 2002 m. gruodžio 4 d. gauto mokėjimo tikslą ir nurodydamas, kad nustatomas 2003 m. vasario 17 d. pasibaigiantis vieno mėnesio terminas, skirtas mokėjimo tikslui nustatyti, ir kad to nepadarius šis mokėjimas bus laikomas negaliojančiu ir grąžintas.

9 2003 m. vasario 17 d. VRDT gavo ieškovės laišką, nurodantį, kad sumokėtas mokestis susijęs su apeliacija dėl 2002 m. lapkričio 26 d. Sprendimo. Prie šio laiško pridėta apeliacija prancūzų kalba. Šio dokumento vertimas į proceso kalbą (t. y. anglų kalbą) buvo pateiktas 2003 m. vasario 20 dieną.

10 2003 m. kovo 3 d. ieškovės įgaliotinis pateikė VRDT 2002 m. lapkričio 29 d. pavedimo kopiją. 2003 m. kovo 14 d. VRDT buvo informuota apie naujo įgaliotinio paskyrimą, kuris 2003 m. kovo 21 d. raštu pateikė naujas pastabas.

11 2003 m. kovo 24 d. VRDT pranešė ieškovei apie jos apeliacijos gavimą ir persiuntė bylą Apeliacinei tarybai. 2003 m. gegužės 14 d. VRDT išsiuntė jai 2003 m. gegužės 9 d. protestą pateikusios šalies raštu pateiktas pastabas. 2003 m. birželio 10 d. ieškovė atsakė į šias raštu pateiktas pastabas ir 2003 m. birželio 17 d. VRDT patvirtino jos atsakymo gavimą. 2003 m. rugpjūčio 21 d. ieškovė pateikė VRDT naują atsakymą, kurio gavimas jai buvo patvirtintas 2003 m. rugsėjo 10 dieną.

12 2003 m. rugsėjo 10 d. Sprendimu, apie kurį ieškovei buvo pranešta 2003 m. rugsėjo 17 d., Antroji apeliacinė taryba priėmė sprendimą dėl apeliacijos ir atmetė ją kaip nepriimtiną todėl, kad nebuvo laikytasi Reglamento Nr. 40/94 59 straipsnyje nustatyto termino apeliacijai pateikti. Iš tikrųjų Apeliacinė taryba manė, kad šis terminas baigėsi 2003 m. sausio 26 d. ir kad vėlesni pranešimai negali pašalinti minėtos apeliacijos trūkumų.

Šalių reikalavimai

13 Per 2004 m. lapkričio 16 d. vykusį posėdį buvo išklausytos šalių nuomonės žodžiu ir atsakymai į Pirmosios instancijos teismo pateiktus klausimus.

14 Ieškovė Pirmosios instancijos teismo prašo:

— pripažinti šį ieškinį priimtinu ir panaikinti 2003 m. rugsėjo 10 d. Sprendimą,

— priteisti iš VRDT bylinėjimosi išlaidas.

15 VRDT Pirmosios instancijos teismo prašo:

— atmesti ieškinį,

— priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

16 Įstojusi į bylą šalis Pirmosios instancijos teismo prašo:

— atmesti ieškinį,

— priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

17 Kadangi įstojusi į bylą šalis negalėjo dalyvauti posėdyje, ji faksimiliniu pranešimu pateikė savo pastabas, kurios ieškovės ir VRDT pritarimu buvo pridėtos prie bylos dokumentų.

Dėl teisės

18 Ieškovė nurodo tris pagrindus, atitinkamai dėl Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos (EŽTK) 6 straipsnio pažeidimo, dėl 1995 m. gruodžio 13 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 2868/95, skirto įgyvendinti Tarybos reglamentą (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 303, p. 1), 55, 61 ir 65 taisyklių pažeidimo bei dėl Reglamento Nr. 40/94 59 straipsnio pažeidimo.

Dėl pirmų dviejų pagrindų priimtinumo

Dėl pirmojo pagrindo, susijusio su EŽTK 6 straipsnio pažeidimu

— Šalių argumentai

19 Ieškovės nuomone, EŽTK 6 straipsnis reikalauja, kad kiekvienas į bylą įtrauktas asmuo būtų tinkamai informuotas apie veiksmus, kurių buvo imtasi jo atžvilgiu. Pranešimas faksimiliniu ryšiu apie 2002 m. lapkričio 26 d. Sprendimą pažeidžia šią nuostatą, nes neatsižvelgia į pranešimams keliamą saugumo reikalavimą. Kadangi pranešimas negalioja, nuo jo negalėjo būti pradėtas skaičiuoti joks terminas; taigi

ieškovė daro išvadą, kad ieškinys turi būti pripažintas priimtinu. Per posėdį ieškovė vėl pažymėjo, kad pirmasis pagrindas buvo nurodytas dėl teisinio saugumo trūkumo ir kad faksimilinis pranešimas, kuris buvo ne tik nepasirašytas, bet taip pat kurio atžvilgiu VRDT nepateikė gavimo patvirtinimo, negali užtikrinti šio teisinio saugumo.

20 VRDT manė, kad pirmasis pagrindas yra nepriimtinas, nes yra nepakankamai motyvuotas ir todėl neatitinka Procedūros reglamento 44 straipsnio 1 dalies c punkto.

21 Per posėdį ji pridūrė, kad pagrindas dėl EŽTK 6 straipsnio pažeidimo bet kuriuo atveju yra nepriimtinas, nes nebuvo nurodytas Apeliacinėje taryboje.

— Pirmosios instancijos teismo vertinimas

22 Apeliacinėje taryboje ieškovė nurodė tik VRDT procedūros taisyklių nežinojimą, galimybės supainioti Parmital ir Parmitalia nebuvimą ir nagrinėjant trečiąjį pagrindą išanalizuotą argumentą, kad apeliacijos pateikimo mokesčio sumokėjimo pakanka apeliacijai formalizuoti.

23 Taigi yra žinoma, kad pagrindo dėl galimo EŽTK 6 straipsnio pažeidimo ieškovė nenurodė VRDT ir todėl pastaroji jo nenagrinėjo.

24 Be to, būtina nurodyti, pirma, kad pagal Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnį „procedūros dėl atsisakymo registruoti paraiškas santykinių pagrindų atveju (VRDT) nagrinėja tiktai šalių nurodytus faktus, įrodymus bei argumentus bei siekiamą reikalavimų patenkinimo būdą" (2003 m. spalio 22 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Éditions Albert René prieš VRDT – Trucco (Starix)*, T-311/01, Rink. p. II-4625, 69 punktas).

25 Antra, būtina priminti, kad Pirmosios instancijos teismui pateiktu ieškiniu siekiama patikrinti VRDT apeliacinių tarybų sprendimų teisėtumą Reglamento Nr. 40/94 63 straipsnio prasme (2003 m. kovo 5 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Alcon prieš VRDT – Dr. Robert Winzer Pharma (BSS)*, T-237/01, Rink. p. II-411, 61 punktas; 2003 m. kovo 6 d. Sprendimo *DaimlerChrysler prieš VRDT (Calandre)*, T-128/01, Rink. p. II-701, 18 punktas; 2003 m. liepos 3 d. Sprendimo *Alejandro prieš VRDT – Anheuser-Busch (BUDMEN)*, T-129/01, Rink. p. II-2251, 67 punktas ir minėto sprendimo *Starix* 70 punktas). Nors pagal Reglamento Nr. 40/94 63 straipsnio 3 dalį Pirmosios instancijos teismas „turi teisę panaikinti arba pakeisti ginčijamą sprendimą", ši dalis turi būti skaitoma atsižvelgiant į ankstesnę dalį, pagal kurią „ieškinį galima pateikti dėl kompetencijos stokos, dėl esminio procedūros reikalavimo pažeidimo, dėl Sutarties, šio reglamento arba bet kurios su jų taikymu susijusios teisės normos pažeidimo ar piktnaudžiavimo įgaliojimais", ir į EB 229 ir 230 straipsnius. Taigi Pirmosios instancijos teismo vykdoma Apeliacinės tarybos sprendimo teisėtumo priežiūra turi būti atliekama Apeliacinei tarybai pateiktų teisės klausimų atžvilgiu (minėto *Starix* sprendimo 70 punktas).

26 Be to, Procedūros reglamento 135 straipsnio 4 dalis aiškiai pabrėžia, kad „šalių pareiškimais negalima pakeisti Apeliacinės tarybos nagrinėtos bylos dalyko" (minėto *Starix* sprendimo 71 punktas).

27 Todėl Pirmosios instancijos teismas nepriims sprendimo šio pagrindo dėl galimo EŽTK 6 straipsnio pažeidimo atžvilgiu, nes šis pagrindas nebuvo nurodytas per administracinę procedūrą VRDT.

28 Nors VRDT ne atsakyme į ieškinį, o tik per posėdį nurodė, kad šis pagrindas yra naujas, tokia aplinkybė negali turėti įtakos šio ginčo sprendimui, nes Apeliacinėje taryboje nagrinėtos apeliacijos ir Pirmosios instancijos teismui pateikto ieškinio suderinamumo klausimas yra viešosios tvarkos klausimas, kuris turi būti nagrinėjamas teismo iniciatyva.

29 Taigi pirmasis pagrindas turi būti atmestas kaip nepriimtinas.

Dėl antrojo pagrindo, susijusio su Reglamento Nr. 2868/95 55, 61 ir 65 taisyklių pažeidimu

— Šalių argumentai

30 Papildomai ieškovė nurodo, kad jeigu pranešimas apie Protestų skyriaus sprendimą turi būti laikomas atitinkančiu EŽTK 6 straipsnyje įtvirtintus principus, jis vis tiek yra netinkamas, nes neatsižvelgia į Reglamento Nr. 2868/95 55, 61 ir 65 taisyklėse keliamus reikalavimus.

31 Ieškovė nurodo, kad šio pranešimo tyrimas leidžia konstatuoti, kad tiek laiškas, tiek minėtas sprendimas yra nepasirašyti ir kad ant pastarojo nėra Reglamento Nr. 2868/95 55 taisyklėje nurodyto antspaudo ženklo, nes pirmajame puslapyje esantis logotipas negali būti laikomas galiojančiuose teisės aktuose reikalaujamu antspaudo ženklu.

32 VRDT mano, kad ieškovė priekaištauja ir dėl Apeliacinės tarybos pasirašyto sprendimo dėl to, kad jame nėra antspaudo ženklo.

33 Ji nurodo, kad antrasis pagrindas yra nepriimtinas.

34 Jos nuomone, Protestų skyriaus sprendimo atžvilgiu šis pagrindas, pirmą kartą pateiktas Pirmosios instancijos teisme, turi būti pripažintas nepriimtinu, nes Procedūros reglamento 135 straipsnio 4 dalis nurodo, jog šalių pareiškimais negalima pakeisti Apeliacinės tarybos nagrinėtos bylos dalyko.

35 Kalbant apie pranešimą apie Apeliacinės tarybos sprendimą, reikėtų pažymėti, kad galimo vienos iš procedūros taisyklių pažeidimo konstatavimo nepakanka, jog būtų panaikintas ginčijamas sprendimas, nes pranešimo apie sprendimą procedūros pažeidimai nėra susiję su sprendimo esme ir todėl negali padaryti jo negaliojančio (1972 m. liepos 14 d. Teisingumo Teismo sprendimo *ICI prieš Komisiją*, 48/69, Rink. p. 619, 39 punktas ir 1998 m. gegužės 28 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *W prieš Komisiją*, T-78/96 ir T-170/96, Rink. VT, p. I-A-239 ir II-745, 183 punktas). Joks esminis procedūros reikalavimas nebuvo pažeistas, nes apie sprendimą pranešta ieškovei, kuriai nebuvo trukdoma apginti savo teises (2002 m. liepos 2 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimas *SAT.1 prieš VRDT (SAT.2)*, T-323/00, Rink. p. II-2839).

36 Galiausiai ieškovė neturi jokio teisėto intereso panaikinti sprendimą dėl formalių trūkumų, nes tokiu atveju sprendimo panaikinimas gali lemti tik naujo sprendimo, iš esmės tapataus panaikintajam, priėmimą (šiuo klausimu žr. 1983 m. liepos 6 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Geist prieš Komisiją* 117/81, Rink. p. 2191, 7 punktą; 1992 m. gruodžio 18 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Díaz García prieš Parlamentą*, T-43/90, Rink. p. II-2619, 54 punktą; 2000 m. rugsėjo 20 d. Sprendimo *Orthmann prieš Komisiją*, T-261/97, Rink. VT, p. I-A-181 ir II-829, 33 ir 35 punktus ir 2003 m. gruodžio 3 d. Sprendimą *Audi prieš VRDT (TDI)*, T-16/02, Rink. p. I-5167).

— Pirmosios instancijos teismo vertinimas

37 Pirmiausia būtina pažymėti, kad perskaičius ieškovės antrąjį pagrindą nepaaiškėja, jog ji ketina kritikuoti aplinkybę, jog Apeliacinės tarybos sprendime nėra antspaudo ženklo. Iš tikrųjų, atsižvelgiant į ieškinį, kalbama apie 2002 m. lapkričio 26 d. pranešimą apie Protestų skyriaus sprendimą. Atvirkščiai, ieškovė cituoja Apeliacinės tarybos sprendimą kaip sektiną pavyzdį, nurodydama, kad „palyginimas su 2003 m. rugsėjo 10 d. Apeliacinės tarybos sprendimu yra įdomus, nes šiuo atveju dokumentų, apie kuriuos buvo pranešta, pirmame puslapyje kaip paprasta nuoroda pateikiamas tas pats logotipas, tačiau ir laiškas, ir sprendimas yra pasirašyti".

38 Dėl pranešimo apie 2002 m. lapkričio 26 d. Sprendimą yra žinoma, kad pagrindo dėl Reglamento Nr. 2868/95 galimo 55, 61 ir 65 taisyklių pažeidimo ieškovė nenurodė VRDT ir todėl pastaroji jų nenagrinėjo.

39 Dėl 24–26 punktuose pateiktų priežasčių ir, kaip teisingai pažymėjo VRDT, Pirmosios instancijos teismas negali priimti sprendimo dėl pagrindo, susijusio su galimu minėtų taisyklių pažeidimu, nes šis pagrindas nebuvo nurodytas per administracinę procedūrą VRDT.

40 Be to, per posėdį ieškovė nepateikė VRDT atsakymo šiuo klausimu.

41 Taigi antrasis pagrindas turi būti atmestas kaip nepriimtinas.

Dėl trečiojo pagrindo, susijusio su Reglamento Nr. 40/94 59 straipsnio pažeidimo pagrįstumu

Šalių argumentai

42 Taip pat ieškovė papildomai nurodo, kad jos 2002 m. lapkričio 29 d. mokėjimo pavedimas aiškiai informavo VRDT apie jos sprendimą pateikti apeliaciją. Ji nurodo, kad tik 2003 m. sausio 17 d. VRDT pateikė ieškovei prašymą paaiškinti šio pavedimo tikslą. 2003 m. vasario 17 d. ji pateikė VRDT atsakymą, nurodydama savo įgaliotinio, kuris neatliko jam skirtos užduoties, klaidą.

43 Ieškovė manė, kaip ji jau nurodė 2003 m. rugpjūčio 21 d. laiške VRDT, kad joks teisės aktas nenumato išskirtinės formos apeliacijai pateikti VRDT ir kad 2002 m. gruodžio 4 d. atliktą 800 EUR bankinį pavedimą, nurodantį prekių ženklą PARMITALIA, VRDT laikė ieškovės padarytu pavedimu, nes apie jį buvo kalbama 2003 m. sausio 17 d. laiške.

44 Ieškovė nurodo, kad mokesčio sumokėjimas formalizuoja apeliaciją. Ji priduria, kad VRDT pripažino gavusi šią sumą ir nustačiusi jos mokėtoją.

45 Taigi apeliacija buvo pateikta laiku ir turi būti pripažinta priimtina, nes per keturis mėnesius, tai yra 2003 m. vasario 17 ir 20 d. bei 2003 m. kovo 21 d., buvo pateikti apeliacijos pagrindai, o procedūra buvo tinkamai įforminta per nustatytus terminus.

46 Galiausiai ieškovė nurodo, kad jeigu VRDT nusprendė apie savo sprendimus pranešti faksimiliniu pranešimu, kuris yra mažiau formali priemonė, ir šią lanksčią priemonę naudojo per apeliacijos procedūrą, ji negali riboti apeliacijos pateikimo ir Reglamento Nr. 40/94 78 straipsnyje numatytos *restitutio in integrum* procedūros taikymo sąlygų. Griežtu VRDT pateikiamu šio reglamento 59 straipsnyje išvardytų reikalavimų ir 78 straipsnio taikymo būdų aiškinimu iš dėl įgaliotinio klaidos nukentėjusiojo atimama galimybė pateikti apeliaciją, o tai neleidžia ieškovei tinkamai apsiginti.

47 Per posėdį ieškovė nurodė, kad VRDT privalėjo *Solo Italia France* – kurią ji pavadino „geru pašnekovu" – pateiktame prašyme pateikti paaiškinimus priminti apie dviejų mėnesių terminą ir nuo šio prašymo pateikimo pradėti jį skaičiuoti iš naujo. Aplinkybė, kad VRDT negrąžino 800 EUR sumos, įrodo, kad ji laiko apeliaciją tinkamai pateikta.

48 Per posėdį ieškovė taip pat patikslino, kad iš tikrųjų ji neprašo taikyti Reglamento Nr. 40/94 78 straipsnio, tačiau siekia pabrėžti, kad *restitutio in integrum* procedūra neturi būti taikoma įgaliotinio klaidos atveju.

49 VRDT, atsižvelgdama į Reglamento Nr. 2868/95 48 taisyklės 1 dalies c punktą ir 49 taisyklę bei Reglamento Nr. 40/94 59 straipsnį, mano, jog tam, kad būtų priimtina, apeliacija turi atitikti visus šiuos tris reikalavimus: pirma, ji turi būti paduodama per du mėnesius nuo pranešimo apie skundžiamą sprendimą dienos, joje turi būti nurodomas sprendimas, dėl kurio paduota apeliacija, ir patikslinama, kiek šis sprendimas turi būti pakeistas arba panaikintas; antra, apeliacijos pateikimo mokestis turi būti sumokamas per šį dviejų mėnesių terminą; trečia, per keturis mėnesius nuo pranešimo apie skundžiamą sprendimą dienos turi būti raštu nurodomi apeliacijos pagrindai.

50 Be to, VRDT nurodo, nors šio klausimo ieškovė neanalizavo, kad terminas, nustatytas apeliacijos pateikimo mokesčiui sumokėti, negali pratęsti termino, nustatyto dokumentui pateikti.

51 Galiausiai ji pažymi, kad ieškovė nepateikė *restitutio in integrum* prašymo.

52 Per posėdį VRDT nurodė, kad jai buvo neįmanoma nustatyti ryšį tarp bendrovių *OK SA* ir *Solo Italia*, kad 800 EUR suma galėjo atitikti daugelį mokesčių ar įvairių prašymų, kad dviejų mėnesių terminas yra imperatyvus ir jos finansų skyrius negali jo pratęsti ir kad šis skyrius negalėjo priminti ieškovei, jog pradėtas skaičiuoti dviejų mėnesių terminas, nes jis negalėjo žinoti, kad tai yra terminas apeliacijai pateikti. Apskritai finansų skyrius, turintis savo kompiuterinę sistemą, neprivalo atlikti tokių tyrimų; be to, net jeigu jis ir būtų supratęs, kad minėta suma atitinka apeliacijos pateikimo mokestį, jis neprivalėjo įspėti ieškovės apie egzistuojantį terminą apeliacijai pateikti.

53 Galiausiai dėl *restitutio in integrum* VRDT per posėdį paaiškino, kad šio principo taikymas negali būti atmestas, kai klaidą padarė įgaliotinis; be to, du Bendrijos teismų sprendimai šią galimybę patvirtina.

54 Įstojusi į bylą šalis papildo VRDT argumentus, kad 2002 m. lapkričio 29 d. mokėjimo pavedime nurodytas bendrovės *OK SA* pavadinimas, o tai neleidžia jos susieti su

bendrove *Solo Italia Srl*; ji tvirtina, kad VRDT pateikė 2003 m. sausio 17 d. prašymą dėl paaiškinimų visai kitai bendrovei – *Solo Italia France* – turinčiai būstinę Prancūzijoje, o ne Italijoje.

55 Galiausiai įstojusi į bylą šalis nurodo, kad nepaisant aplinkybės, jog pagal Reglamento Nr. 40/94 78 straipsnio 2 dalį *restitutio in integrum* įmanomas tik su sąlyga, kad yra pateiktas prašymas raštu ir tuo pat metu sumokėtas atitinkamas mokestis, toks prašymas šiuo atveju negali būti pateikiamas, nes pasibaigė vienerių metų terminas.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

56 Pagal Reglamento Nr. 40/94 59 straipsnį apeliacija Tarnybai turi būti pateikiama raštu per du mėnesius nuo pranešimo apie sprendimą dienos.

57 Nagrinėjamoje byloje būtina konstatuoti, kad per šį laikotarpį VRDT apeliacija raštu nebuvo pateikta.

58 Nors pagal šį straipsnį apeliacija laikoma pateikta tik sumokėjus mokestį už ją, vien atitinkamos sumos pervedimas negali būti laikomas atitinkančiu minėtame straipsnyje reikalaujamą veiksmą.

59 Be to, nei iš teisės aktų, nei iš teismų praktikos nematyti, kad VRDT, ypač jos finansų skyrius, privalėjo įspėti asmenis, galinčius pateikti apeliaciją Apeliacinei tarybai, dėl Reglamente Nr. 40/94 išvardytų formalumų nesilaikymo pasekmių.

60 Dėl *restitutio in integrum* reikėtų pažymėti, kad Reglamento Nr. 40/94 78 straipsnis nepanaikina šio principo taikymo įgaliotinio klaidos atveju. Taip pat reikia, kad būtų atsižvelgta į reikalavimus, ypač į reikalavimą imtis visų reikalingų priemonių atsižvelgiant į aplinkybes (dėl įgaliotinio klaidos žr. 2001 m. birželio 20 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Ruf et Stier prieš VRDT (paveikslėlis „DAKOTA")*, T-146/00, Rink. p. II-1797, 55–61 punktus).

61 Kadangi šiuo atveju nebuvo atsižvelgta į Reglamento Nr. 40/94 59 straipsnyje nustatytus reikalavimus, trečiasis pagrindas ir todėl visas ieškinys turi būti atmestas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

62 Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to prašė. Kadangi ieškovė pralaimėjo bylą, ji turi padengti bylinėjimosi išlaidas pagal VRDT ir įstojusios į bylą šalies pateiktus reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais,

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS (pirmoji kolegija)

nusprendžia:

1. Atmesti ieškinį.

2. Priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Cooke Labucka Trstenjak

Paskelbta 2005 m. gegužės 31 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Kancleris

H. Jung

Pirmininkas

J. D. Cooke